

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ

16 АВГУСТА 1931. ГОД.
НЕДЕЉА

БРОЈ 2 ДИНАРА

ГОДИНА II. Број 85.
СКОПЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ излази један пут недељно. Годишња претплата је 80, а за иностранство 140 динара. Огласи се примају по утврђеној тарифи. Рукописи, огласи и претплата се шаљу на адресу Банске Управе за Уредништво Службеног Листа. — Уредник СИМИЋ СТЕВАН, директор гимназије у пензији.

Краљева десетогодишњица

Данас је једно ретко народно славље када се бележи највећа и неизмерна радост и бурно одушевљење целокупног житељства у нашој држави. Јер данас прославља наш велики и мудри владалац десетогодишњицу ступања на престо својих великих и витешких предака. Данас је широм простране Југославије сједињено једном мишљу и заједничким молитвама свеколико становништво упућујући своје топле и срдачне молитве заштитнику вечне истине, правде, мира и љубави за дуговечну и срећну владавину нашег омиљеног и племенитог Краља, Његово Величанство Александра Првог Карађорђевића, Господара и владара простране и моћне Југославије.

Њ. В. Краљ Александар I Карађорђевић
Краљ Југославије

Прелиставајући у сећању време и догађаје који су се збили у нашој прошлости за последње две деценије ми ћемо са узбуђеним поносом утврдити да је тај период један од најлепших и најпохвалнијих периода у историји Југословенског народа, а у коме се времену тако силно и рељефно испољава тако велика и маркантна фигура нашега Краља.

Јер Њега видимо на челу наших победоносних армија на Куманову и Бабуну, на Бакарном Гумну, Шемници и Облакову, у љутим бојевим и славним биткама, које су осветиле Косово и васпоставиле јединство српског класичног Југа са мајком Србијом.

Наш Краљ је са епском одважношћу ломио, на челу својих

победносних јунака, вероломног савезника да би осветио Сливнички срам и — Брегалница је постала сведок једне давне и величанствене победе, какве се ретко дешавају у историји ратовања, јер је подмукли и похлепни непријатељ безобзирно узмицао испред гвоздених пукова које је предводио ондашњи наследник престола.

Но Усуд је хтео да се те борбе за нашим народним уједињењем наставе са јачим напорима, титанским подвизима и небројеним жртвама, а у борби са једном великом силом о чијој се моћи причало широм целог света, али су и тада наши и светски хроничари забележили јединствена јунашта, ретка пожртвовања и сјајне победе, које су минирале основе црножутог царства. Аустријски слом на Церу и Руднику посведочио је да се ближи крај тој страховитој аждаји, која је столећима тлачила и Југословенство и велики део Словенства.

Али наш владалац је доживео, заједно са својим народом, и једну ретку трагедију какве се изузетно бележе у повесницама света. Дошло је напуштање домаћег огњишта и албанска голгота, времена претешка, пуна горчине, патње и епских искушења, када је целокупно Југословенство било уједињено у беспримерним страдањима, но и светлим чежњама за једним бољим и заједничким политичким животом. То су дани када је наш витешки престолонаследник са ретким стоицизмом, вазда свеж и бодар, пун енергије, самопоуздања и самоодрицања гредио кроз разорене и трновите путеве ка новој срећи и благостању свога народа. Кајмакчалан, Ветерник, Добро поље и многа друга војшта сведоци су ретких и легендарних подвига који увенчаше најсјајнијим резултатима, а то су времена у којима је млади наследник престола изучавао велику школу како се краљује и управља народом.

Он није дошао на престо, као што долазе други владоци, већ је тај престо заслужно наследио као ретко који суверен на свету. И сећајући се даље шта је после 17 августа 1921 године следовало у нашој земљи, можемо себи пред-

ставити колико је било храбрости и мудрости, такта и самопожртвовања, љубави и државничке проницљивости и далековидости, па да схватимо епохалан значај ове десетогодишњице једног владоца у коме је симболисана Самоилова, Немањина, Душанова и Карађорђева храброст, Милутинова, Милошева и кнез Александрова мудрост.

Под његовом мудрој владавином наш народ је добио најсавременије законе и уредбе, подељена земља на девет бановина и положен врло солидан основ народном и државном јединству. И нешто више. Његово очинско старање и велика племенитост обасипала је и загрејала све слојеве нашег друштва: хумана и родољубива друштва, државне и приватне установе, сироте и богате, тако да нема крајичка у нашој држави, који није упамтио свога владоца по великим делима, која ће поколењима бити путоказ великодушности и дарезљивости највећег владара садашњице.

И наша бановина, прослављајући данас ово ретко народно славље, у најлепшем усхићењу и неописаном радошћу, Моли се Провиђењу да обдари нашег витешког и мудрог Краља дугим, плодним и срећним животом на корист наше миле и драге Југославије.

Да живи Његово Величанство Краљ Александар Први Карађорђевић, наш ослободилац и ујединитељ!

Да живи Краљевски Дом!

Измене у предлогу Зак. о општој царин. тарифи

Поводом доношења Закона о изменама и допунама броја 30 и 31 увозне тарифе Предлога закона о општој царинској тарифи, са надлежног места добили смо ово обавештење:

Према одлуци комитета министара решено је да се на све врсте уљаног семена и уљаних плодова, који служе за израду уља за јело из броја 30 и 31 увозне тарифе Предлога закона о општој царинској тарифи, заведе увозна царина од 0.40 динара у злату од 100 килограма. Завођењу ове царине био је циљ заштита домаће културе уљаног семена и уљаних производа.

Уљани плодови, на које се заводи увозна царина у циљу заштите домаће културе овога биља јесу: уљана репица, кинеска уљана ротква, буков жир и остали уљани плодови на

другом месту напоменути из броја 30 увозне тарифе, а семење на које се уводи заштитна царина из бр. 31 тарифе јесу: сунцокретово, сезаново, маково и тиквино. Семење побројано у тачци 3 и 4 броја 31 Предлога закона о општој царинској тарифи, остало је и даље слободно, пошто за исто није ни било целисходно заводити царину због тога што оно служи за израду уља за техничку употребу, па је интерес налагао да ово семење буде и даље при увозу у нашу државу слободно од царине.

Како је већ наглашено, питање завођења увозне царине на уљане плодове и уљано семење захтевао је интерес домаће културе ових биљака.

Вардарска Бановина

1.

О школама и просветним приликама и установама

На територији Вардарске бановине има осам пуних гимназија (две у Скопљу и по једна у Битољу, Тетову, Приштини, Призрену, Лесковцу и Врању). Непотпуних гимназија има седам (у Штипу, Велесу, Охриду, Прилепу, Бевђелији, Куманову и Дебру). У свима гимназијама има 185 одељења са 306 наставника и 6953 ученика.

Од стручних школа у Вардарској бановини има у Скопљу једна мешовита учитељска школа са осам одељења, са 21 наставником и 341 ђака. Сем тога у Скопљу постоји велика медреса са 5 одељења, осам наставника и 188 ђака. Напослетку, у Битољу и у Призрену постоје и две српско православне богословије.

У првом тромесечју рад гимназијама у неколико је био отежан услед премештаја наставника а и сада наставу по неким гимназијама омета пренатрпаност ђака, која је наступила придоласком ђака из укинутих гимназија. Нарочито је ова пренатрпаност велика у Скопљу. Приметити ми је, да гимназија у Дебру нема довољно наставника. Тамо дужност директора врши један суплент, поред којег у гимназији раде свега два и то недовољно квалификована наставника.

Основних школа у Вардарској бановини има 1125 са 2253 наставника и 96 650 ђака. Школских зграда има сталних и привремених и то сталних више у источним а привремених више у западним крајевима бановине. У току децембра пр. године довршено је девет нових школских зграда за сада се довршују и још две школске зграде: у Велесу и у Демир-капији.

У погледу издржавања основних школа констатовано је, да је нови систем показао много боље резултате него ранији и да је издржавања ових школа било у децембру много боље него у ранијим месецима. Похађање основних школа од стране ученика било је у глав-

ном, добро. При констатованим неуредностима у погледу похађања школа од стране ђака предузимане су потребне мере. Здравље ђака било је добро. Само местимично било је прекида предавања услед болести.

У погледу наставничког особља по основним школама констатован је, у сваком погледу, знатан напредак. Бројно стање наставника порасло је врло осетно. Поред тога, и квалитет наставника данас је знатно бољи.

Грађанских школа, које су у овим крајевима нове установе и које су отворене махом по местима, у којима су биле укинуте гимназије, има у Вардарској бановини 11. са 31 одељења са 36 наставника и 484 ђака.

Рад на народном просвећивању ван школе до сада није у овим крајевима био како треба организован. Остављен је био готово потпуно само доброј вољи појединих лица махом наставника. Сада у бановини раде аналфabetски течајеви. У тим течајевима раде погливито учитељи основних школа.

У погледу народног просвећивања ваља са похвалом истаћи рад учитељске школе у Скопљу. У току децембра ова је школа са својим хором обишла један део бановине, дајући бесплатне концерте за народ. У истој школи, што такође треба истаћи одржава се и домаћички течај за 70 ученица виших разреда.

Кад је реч о раду на народном просвећивању ваља истаћи потребу да тај рад буде систематски организован, и да се у њему ангажује сва наша народна интелигенција. У томе правцу од стране банске управе биће предузета нерочита акција.

Споменик Д-ру Рајсу

У једном од најлепших делова Топчидерског парка, у прошлу недељу, откривен је споменик великом пријатељу нашег народа д-ру Рајсу.

На свечаност је дошао врло леп број Београђана: официра, добровољаца, инвалида, сокола, изасланика свих друштава и просто захвалних Југословена. Као изасланик Њ. В. Краља дошао је ађутант генерал г. Павле Павловић. Општину је претстављао потпредседник г. Никола Крстић, универзитет г. др. Влада Митровић, ректор. Народну банку гувернер г. И. Бајлони.

Београдски одбор Поали д'Ориан дошао је са заставом коју је носио, обучен у француску униформу, г. Леополд Русел, на служби у радиостаници, борац са солунског фронта, ожењен Југословенком.

На ову свечаност дошао је из Француске сам генерални секретар Поали д'Ориана г. Луј Кордје, борац са солунског фронта, носилац Карађорђевог звезде с мачевима, који нас толико воли да је научио наш језик. Затим, дошао

је г. Пол Дибоше, уредник „Женевске Трибу-не“. Г. Дибоше је такође велики наш пријатељ и најинтимнији швајцарски пријатељ др. Рајса, с којим је дошао 1915 године у Србију као дописник „Пти Паризијена“, прешао с нама Албанију и био чак у Добруци с нашом војском. Такође г-ца Марија Ес, Францускиња, која је као милосрдна сестра лечила четири године наше болеснике на острву Виду. Мајор г. Сервони, помоћник француског војног аташеа, такође је био ту.

На споменик је донесено много венаца. Постројен је био један одред војске с музиком.

Богослужење је отпочело у 10 и по часова. На крају службе изасланик Њ. В. Краља скинуо је покривач са споменика, војска је плотуном одала почаст др. Рајсу, а музика је интонирала швајцарску и нашу химну. На споменику се могао прочитати натпис:

1914—1918. — Своме ратном другу, пријатељу Срба из најтежих дана, војнику правде, истине и права, Швајцарском професору др. Рајсу, 1931. Београд. Удружење резервних официра и ратника.

Прво је говорио свештеник, па претседник Удружења резервних официра и ратника г. Милан Радосављевић, који је између осталог рекао:

„Из благодарности за све оно што си учинио за нас ратнике и наш народ у најтежим данима ратног искушења ми ти данас, на дан двогодишњице твоје изненадне смрти посвећујемо овај споменик..“

Говор г. Пола Дибошеа

Онда је узео реч г. Дибоше, који је између осталог рекао:

„Ја сам дубоко срећан што могу да изразим своју топлу захвалност одбору за иницијативу и Удружењу резервних официра који су изволели да присуствују са мном овом дирљивом чину. Као први помоћник др. Рајса и његов друг по борби у једној одлучној епохи постојања ове земље ја такође хоћу да говорим и у његово име. Чинећи то, ја испуњавам један дуг захвалности према др. Рајсу који је у великом делу учинио да схватим вашу херојску лепу земљу.“

Ипак, одвратност коју су изазвали у његовим грудима призори варварства и свирепости нису помрачили његову савест научника. И оптужба коју је он подигао са најскрупознијом савешћу остаће у историји као неопорив доказ и најстрашнија осуда рата. Вршећи ово праведно дело Рајс је имао за циљ да открије истину и није се колебао да жртвује своје лично спокојство. Али ово самоодрицање у себи је носило и своју награду. Бранећи несрећну Србију помишљао је само да служи делу правде и човечанства.

Истовремено је открио у овој мученичкој земљи истинску отаџбину своје срцу. Овде додирујемо једну интимну драму његовог племенитог живота.

Пореклом из једне врло космополитске породице и пошто је врло повучено преживео детињство, Рајс је стекао култ родољубља. У двадесетој години сањао је о идеалној отаџбини, као што други сневају о љубави. Такву отаџбину нашао је прво у Швајцарској, у француском делу Швајцарске, којом се дуго ограничавао његов душевни хоризонт. Кад је дошао рат, удобност у његовом лозанском уточишту учинила му се као увреда несрећним народима који су проливали крв за слободу. Жудео је да се и сам бори, да се да цео, и пронашао је најзад у јуначкој и ојађеној Србији земљу, у чијем се додиру његово интимно биће имало развити.

Ето, о томе хтео бих да вам говорим, да вам кажем у његово име и преко његовог гроба: о искључивој и суревњивој љубави коју је поклонио вашој земљи и вашој груди која га је обележила својим знамењем о вашим крепким сељацима који су га научили мудрости живота, вашим војницима са којима је делио зло и добро, вашим националним традицијама које су му препородиле душу, а нарочито вашој Јужној Србији, где је дошао до најпотпунијег изражаја.

„Реци ми где желиш да те сахраним“, забележио је на неком месту француски писац Мораст, „и рећи ћу ти ко си“.

Кад је изразио своју жељу да му срце буде склоњено у кршној и крвљу напојеној земљи, Рајс се испољио цео. Подижућу му данас овај споменик, ви му пружате вечито право боравка у отаџбини коју је сам изабрао и којој је и живог посветио. Одајте му најлепшу почаст коју једна слободна земља може да пружи умрлим синовима.

За њега, за његову успомену, у име многобројних швајцарских пријатеља који су вам га поклонили а који с вама заједно чувају његову успомену, ја вам изјављујем дубоку захвалност.

Авај, професор Рајс није довољно проживео да би до краја присуствовао дивном развојку Југославије, једне и недељиве.

— „Видећеш“, рекао ми је са доброћудним осмехом који је имао кад је био у друштву својих добрих и старих пријатеља: — „Видећеш да ће ова земља пошто је била једна од најхрабријих пионира победе бити сад у Европи један од најсигурнијих заточника мира. Јер у миру као и у рату судбина јој је да буде увек међу првима“.

Говори г.г. Кордијеа, Фавре и претставника Народне одбране

Г. Кордије је рекао између осталог:

„За мене је велика част што сам ову свечаност могао да донесем изразе захвалности старих ратника Француске, а нарочито Поали д'Ориана за споменик др. Рајсу, чији губитак ми стари ратници Југославије и Француске осећамо.“

Његово име ушло је у историју, и оно не престаје да расте. Чини нам се да видимо његову сенку како пролази међу рововима Јужне Србије, Битоља, Доброг Поља, где смо га видели тако често. Српски и француски ратник, верни другови, у њему су налазили охрабрење. Он је за нас Французе био оличење живе савести“.

У име породице др. Рајса захвалио је за споменик г. Алфред Фавра, нећак др. Рајса.

„Овај споменик“, рекао је г. Фавра, „посвећен успомени једног пријатеља из најбољих дана, доказ је високих моралних квалитета југословенског народа, његове верности и пријатељства које смрт не може да прекине.“

У име Народне одбране, прилажући венац, изговорио је речи захвалности др. Рајсу генерал у пензији г. Цоловић.

Вести из наше Бановине

Збор обућара у Скопљу

Познато је нашим читаоцима да постоји чувена чешка фабрика обуће у месту Злину, која производи дневно по сто пет хиљада пари ципела. То је највећа творница обуће на свету, а њен власник Бата један од најбогатијих људи на нашем континенту. Обуће које израђује ова фабрика разашли се по целом свету, те се велика количина увози и у нашу државу. Готово у свима већим местима постоје њене продавнице, у којима се, у последње време, чак врши и оправка ципела.

Та појава је побуника велико негодовање наших обућара, којима предстоји тешка перспектива у будућности, јер ове наше занатлије не могу да издрже у неравној борби противу савремених техничких снага, које руше све пред собом. Индустрија је корисна, али када се ова развија постепено, дајући маха занатлијама да се и они благовремено прилагођавају новим приликама; али када се индустрија развија нагло, то се проузрокују велики друштвени поремећаји. као што је случај код наших обућара, којима прети велика опасност од навале фабричких обућа и још више, Батина и друге стране творнице потискују и нашу младу домаћу индустрију кожа и обуће. Тако је, доведена у питање егзистенција на десетине хиљада занатлија обућара, папуџија, опанчара и кожара, а са њима огроман број жена и деце, који се издржавају од ових заната. То је дало повода да се наши обућари буне противу страних творница ципела и да на разне легалне начине моле и Краљевску владу и потрошачку публику да их узме у заштиту.

У прошли четвртак у 10 часова пре подне приређен је велики протестни збор скопских обућара, опанчара, папуџија и кожарских трговаца и индустријалаца обуће. Збор је одржан у пивници Балкан, а било је присутно око 800 занатлија и трговаца. Збором је руково-

дио претседник обућарских занатлија из Скопља г. Јордан Петровић, који је после конституисања, прочитао депешу за Њ. В. Краља. Та депеша гласи:

Њ. В. Краљу Александру Првом

Београд

Збор удружених обућара, папуџија и опанчара из Скопља у заједници са трговцима и индустријалцима кожа поздравља Ваше Величанство као врховног заштитника наше националне радности са ускликом: да живи Њ. В. Краљ Александар Први и цео Његов Дом.

Ова депеша је поздрављена неописаним одушевљењем усклицима: Живео Краљ!

Претседник и остали говорници истакли су потребу једног оваквог збора да би могли дати одушке своје протесту противу тога, што нагла појава стране обуће, баца у беспослицу на хиљаде домова, добрих Југословенских војника и ваљаних држављана. После говора појединих говорника, одлучено је да се одабере и пошаље делегација која ће присуствовати протестном конгресу обућара који ће се одржати 16 августа у Београду. На крају је једногласно и одушевљено прихваћена ова резолуција:

„Последњих година у обућарском, папуџиском и опанчарском занату и индустрији обућа у нашој Краљевини, завладала је криза производње и од тога је зависна индустријска и занатска прерађевина кожа и кожарске трговине, што је дошло до максимума тако да данас целој тој грани привреде долази у питање опстанак. Економска криза и криза производње у овој грани националне привреде, није само последица опште економске кризе света, која ју је можда до извесног степена погодила него поглавито последица огромног иностраног увоза обуће. Нестанком ове гране привреде у којој је запослено 100 000 душа, што значи да се доводи у питање њихов опстанак. Као лојални грађани и синови ове земље, дужност нам налаже упозорити Краљевску Владу на узроке и начин којим би се ово могло побољшати.“

Нагомилавање страног производа обуће на нашој пијаци поготову чехословачке фирме „Бата“ која својом несолидном конкуренцијом иде толико далеко да отварањем радионица за оправку обуће одузима последњи залогај хлеба обућару, а подизањем фабрике у нашој Краљевини довешће се до просјачког штапа једна цела грана националне привреде.

Стога се обраћамо Краљевској Влади с молбом за хитну помоћ: 1) да се ограничи до минимума увоз готове обуће из страних држава; 2) да се повећа царина на готову обућу до максимума; 3) да се забрани отварање радионица за оправку обуће фирми „Бата“ и 4) да се не издаје дозвола фирми „Бата“, нити ма којој другој страниј фирми, за подизање фабрике кожа у нашој Краљевини.

ОГЛАСИ**Набавке**

У канцеларији Хигијенског Завода у Скопљу на дан 20 VIII 1931 год. у 11 часова пре подне кратким путем, средством прикупљања подуда таксираних са 5 динара уступиће се набавка хлеба, меса, млека, масти, бакалука и поврћа за потребе школе за нудиље при Хигијенском Заводу у Скопљу за време од 1 септембра 1931 године до 31 марта 1932. год.

Предрачунска сума износи и то:

за испоруку хлеба . Динара	14.000.—
меса „	2.000.—
млека „	8.500.—
масти „	4.000.—
бакалука „	18.000.—
поврћа „	7.000.—

Кауција се полаже на каси Хигијенског Завода у Скопљу најдаље до 10 часова горе одређеног дана, и то наши поданици 5% а страни 10% од предрачунске суме.

Услови за ову набавку могу се видети у канцеларији Завода сваког радног дана од 8—12 часова пре подне.

Право учешћа имају они, који уверењем по обрасцу штампаном у служб. новинама Бр. 75/29 год. докажу своју подобност и уз понуду приложи реверс о положеној кауцији, уверење пореске власти о плаћеној порези за последње и текуће тромесечје и претходно потпише услове за ову набавку. Неодређене, телеграфске као и недовољно таксиране понуде или које буду стигле после одређеног дана неће се узимати у обзир.

Из канцеларије Хигијенског Завода у Скопљу Бр. 16703 од 30 јула 1931 год. П. 2—3

Набавка дрва

На основу чл. 82—105. Закона о Државном Рачуноводству и чл. 13. и 24. Правилника за извршење одредаба из одељка „Б“ истога закона, Управа Бановинске Болнице у Приштини, одршаће на дан 29. августа 1931. год. у канцеларији болнице прву усмену лицитацију за набавку 180 куб. метара храстових и букових дрва.

Дрва ће се лицитирати за време целе буџетске 1931-32 године.

У случају да че прва лицитација не одржи, онда ће се друга лицитација одржати на дан 19 септембра 1931. год.

Кауција се полаже на каси болнице сваког дана од објаве лицитације или комисији најдаље до 10 часова на дан лицитације.

Сваки лицитант пре ступања на лицитацију дужан је показати најстаријем члану комисије уверење да је платио порезу за по-

следње тромесечје ове године, да је протоколисао фирму код надлежног Првостепеног Суда.

Лицитација почиње тачно у 11 часова и траје све док се не заврши. Лицитираће се по једном кубном метру франко болница.

Ближи услови могу се видети сваког радног дана у канцеларији болнице.

Из канцеларије Бановинске Болнице у Приштини Бр. 2053/31 год.

3—3

Набавка потреба за Бановинску Болницу у Власотинцу

Управа Бановинске болнице у Власотинцу одржаће на дан 9 августа 1931 године, прве усмене лицитације за набавку свих болничких потреба као што су: хлеб бели и црни, млеко, маст, месо, бакалук и дрва за гориво, а за време од 1 септембра 1931 године па до 28 фебруара 1932. године.

Услови су прописани и могу се видети сваког дана у канцеларији економа болнице.

На случај да се ова прва лицитација не би могла одржати, одржаће се друга на дан 30 августа 1931. године.

Кауција се полаже на Болничкој каси најдаље до 10 часова одређеног дана за лицитацију и мо наши држављани 5% а страни 10% од предрачунске суме за набавку артикла који се лицитира.

Лицитанти имају собом понети документа предвиђена тач. 6 чл. 13. Правилника у зак. о држав. рачуноводству.

Из канцеларије Бановинске Болнице у Власотинцу 5 јула 1931 год. Бр. 1268. 2—3

Панађур у Приштини

По одобрењу Господина Бана Вардарске Бановине од 20. јула 1931. год. VIII. Бр. 8639 у вароши Приштини, одржаће се у дане 19, 20 и 21 августа ове године Тродневни Преображенски Панађур—Сајам на коме ће се поред чувене Косовске крупне и ситне стоке, продавати и сви остали производи законом дозвољени.

Приштина има поштанско-телеграфску и телефонску станицу, железничку станицу у непосредној близини вароши, добре сувоземне путеве и све остале услове за успешно обављање трговачких послова на овом панађуру.

На основу чл. 3. и 6. закона о панађурима и недељним пазарним данима, ово се објављује, произвођачком, привредном и осталом свету ради знања и управљања.

Бр. 11966. — Из канцеларије општине Приштинске, 4 августа 1931. год. Приштина.

п. 1—1

Набавка одела, ципела, веша, чарапа и др.

На основу чл. 81—86 Закона о Државном Рачуноводству као и чл. 13 и 14 правилника за извршење истог закона по решењу управе Ниже Пољопривредне школе у Битољу Бр. 2099 од 31—VII—1931. год. управа школе на дан 14. септембра 1931. год. у 10 часова пре подне одржаће у својој канцеларији код св. Недеље јавну усмену лицитацију за израду — набавку и то: око 82 пара зимског одела од српског вуненог шајка, 246 пари кошуља и гаћа 164 ком. пресвлакуша, 328 пари чарапа, 82 пара ципела и 82 пара опанака кожних.

Услови и мустре могу се видети сваког радног дана у канцеларији и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже пред комисијом до 10 часова пре подне 5% наши а 10% страни поданици предрачуном предвиђене суме.

У смислу чл. 93 закона о Државном Рачуноводству накнадне се понуде неће примати.

Лицитанти имају собом понети сва потребна документа за учествовање на лицитацији.

У случају да не успе ова лицитација друга ће се обавити на дан 30 септембра пре подне у 10 часова.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне школе у Битољу Бр. 2100 од 31 јула 1931, године. 1—3

Конкурс

На основу решења Господина Бана Зетске Бановине III. Бр. 16609 од 30. јула 1931. год. расписује се конкурс за следећа места бановинских пољопривредних чиновника и то:

- 1) Једног управника имања у Крушевцу код Подгорице;
- 2) Једног управника сточарско-млекарске станице у Сјеници;
- 3) Једног управника сточне станице у Гацку;
- 4) Једног управника пољопривредне станице у Пећи;
- 5) Једног управника лозног и воћног садника у Даниловом Граду;
- 6) Четири среска пољопривредна референта у срезovima: фочанском, билећском, шавничком и косовско-митровачком.

За управнике установа тражи се факултетска спрема или њој равна спрема са најмање пет година службе у пољопривредној струци, као и са средњом пољопривредном школом са најмање 10 година службе у пољопривредној струци.

За среске пољопривредне референте траже се квалификације по § 7 Закона о унапређењу пољопривреде.

Изабрани чиновници имаће плату и права на пензију према Прагматици за службенике Зетске бановине у вези Закона о чиновницима грађанског реда.

Прописно таксирану молбу, са свима документима по Закону о чиновницима грађанског реда послати најдаље до 1 септембра

1931. год. Доцније приспеле молбе као и оне без докумената, неће се узети у поступак.

Од стране Краљевске Банске Управе Зетске Бановине — Пољопривредно одељење III. Број 16609 од 30 јула 1931. год. п. 1—3

Израда одела, ципела и веша

Управа Ниже пољопривредне школе на дан 2. септембра 1931 год. одржаће 1 јавну лицитацију за израду око 60 пари зимског одела, 60 пари ципела—цокула и око 160 пари веша за питомце ове школе.

Услови се могу видети сваког радног дана пре и после подне у канцеларији управе као и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже пред комисијом до 10 часова пре подне и то: 5% за наше а 10% за стране поданике.

У смислу чл. 93 закона о Државном Рачуноводству накнадне понуде неће се примати.

Позивају се заинтересовани да узму учешће на лицитацији. Собом имају понети и то: уверење о плаћеној порези и уверење о подобностима за лицитирање.

Ако прва лицитација не успе друга ће се одржати 17 септембра, односно трећа 22 септембра тек. год.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу Бр. 1119. 1—3

Продаја стоке

Управа Ниже Пољопривредне школе на дан 29 августа 1931. год одржаће јавну лицитацију на сточној пијаци у Лесковцу за продају школске стоке и то: 1 краву, 1 бика, 1 мушко јуне, 1 мушко теле и 1 женско теле.

На име кауције лицитант је дужан по излицитираној цени положити 5% од целокупне вредности купљене стоке.

Лицитант, на кога буде остала лицитација дужан је положити 1% на име државне таксе од излицитиране цене која ће се прилепити на протоколу лицитације.

Лицитација је за купца обавезна одмах чим се на протоколу потпише, а за Управу школе кад протокол лицитације одбри Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу.

Позивају се заинтересовани да узму учешће на лицитацији.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне Школе у Лесковцу. Бр. 3101. 1—3

Продаја 591 старих дубећих букава

Управа манастира Свете Богородице код села Сливнице у срезу Преспанском, одржаће на дан 30. августа 1931 године оферталну лицитацију за продају 591 стабла старих дубећих букава из манастирске шуме, а по одобрењу надлежних власти.

За услове обраћати се лично Управи манастира свакога дана у радно време.

Из Управе манастира Свете Богородице М.Бр. 225 — од 4 августа 1931. год. п. 1—1

Објава о примању ученика у бановинским пољопривредним школама

За идућу 1931/32 школску годину Бановинске Ниже Пољопривредне Школе у Лесковцу, Битољу и Тетову примаће ученике, бановинске и приватне питомце. Бановински питомци могу бити само деца земљорадника ове бановине, а приватни, деца свих осталих стаља. Првенство пријема бановинских питомаца имају деца оних земљорадника—домаћина, који располажу већим комплексима пољопривредног земљишта.

Услови за пријем ученика:

1) Да није млађи од 14, а старији од 19 година, што доказују крштеницом;

2) Бановински питомац треба да је син земљорадника—домаћина, што доказује општинским уверењем;

3) Ученик треба да је свршио са успехом најмање четири разреда основне школе, што доказује школским сведочанством;

4) Ако ученик не долази непосредно из школе треба да поднесе сведочанство о свом владању истављено од стране надлежног општинског суда; и

5) Ученик треба да је здрав и јаког телесног састава, способан за земљорадничке послове, што доказује лечничким уверењем.

Школовање је интернатско, са конвиктом и траје свега две године. Почетак школовања је 1 октобра 1931 год. завршетак 31 августа 1933 године.

Бановински питомци добијају за време целог школовања бесплатно цело издржавање, одело, обућу, рубље, храну, учила, наставу и становање. Приватни питомци, ако су деца земљорадничка, плаћају за своје издржавање 150.— динара, а сви остали 300.— динара месечно, само набављају, одело, обућу, рубље, а све остало примају и уживају као и бановински питомци. Осим тога приватни питомци имају поднети писмени пристанак и писмену обдвезу својих родитеља, односно старатеља, потврђену од надлежног општинског суда, за пријем у школу и за издржавање за цело време школовања.

Молбе за пријем ученика, прописно таксиране имају се — преко општинских судова и начелства срезова — достављати Управама Нижих Пољопривредних Школа у Лесковцу, Битољу и Тетову.

Из канцеларије пољопривредног одељења Краљевске Банске Управе у Скопљу III. Бр. 20005 од 27 VII. 1931 године.

Кретање заразних болести на територији Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине

За време од 1. до 31. јула 1931. год.

Ред. број	ОБОЛЕЊА	Остало од пр изешт	Нови слу-чајеви	Свега бо-ловало	од свих случај.		Остаје
					овдр.	умрло	
1	Febris flava						
2	Variola vera						
3	Thyphu exanthemat						
4	Typhus recurens						
5	Tiphus abdominalis	12	20	32	14	3	15
6	Dysenteria	40	126	166	54	7	105
7	Scarlatina	13	18	31	10	5	16
8	Diphtheria et Croup—	22	31	53	26	5	22
9	Encephaliti lethargica						
10	Mening corebro spinalis epidemic.	2		2	1		1
11	Morbili	160	104	264	142	5	117
12	Erysipelas	15	14	29	14		15
13	Malleus						
14	Tetanus		4	4		3	1
15	Anthrax		13	13	8	1	4
16	Trachoma	1		1			1
17	Lussa (rabries)		2	2		2	
18	Lepra	2		2			2

Из Одељења за социјалну политику и народно здравље у Скопљу VI. № 19640/31.

Власник Службеног Листа је Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу.
Чековни рачун 80.121. — Стан уредника: Кеј Краља Александра 117.

Штампарија и књиговезница Василија Димитријевића — Скопље, Краља Петра — Телефон 183